

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

1/2025

hlas.stankovce@gmail.com

Zdravica

Ked' som pred niekoľkými rokmi dostal prvú ponuku nahliadnuť do vydania HLAS-u, nevedel som, aké to bude, alebo či budem mať záujem venovať čas čítaniu ďalších krátkych informácií zo Slovenska.

Prešlo niekoľko rokov a som vždy poctený, keď sa v elektronickej pošte objaví jeho nové číslo. Tieto slová nie sú umelo vytvorenou poklonou, ale uznanie dobrej práce, v ktorej sa zrkadlí kvalitná grafická úprava, príjemné a zaujímavé čítanie. Nie so všetkým a vždy musíme súhlasiť, ale veľakrát sme ako dva brehy jednej rieky, ktoré si každý čistíme a s radosťou zveľadujeme, lebo tá rieka sa volá Slovensko.

Úprimnosť týchto vyjadrení si dovoľujem podložiť záujmom, ktorý vo mne vyvolali úvahy o niektorých osobách, o ktorých som sa mal možnosť v HLAS-e dočítať (ako napríklad život môjho učiteľa Štefana Štukovského). Bolo mi potešením rozposlať tieto slová mojim spolu-rodiakom v Kanade, ktorí so mnou spomienku s radosťou zdieľali.

Prijmite úprimnú gratuláciu v mene Kanadského Slováka, 83-ročných a jedných z najstarších slovenských novín v zahraničí, ako i v mene svojom k vášmu 10. výročiu kvalitnej práce.

S úctou a rešpektom,

Julo Behul,

*Editor-In-Chief, Kanadsky Slovák,
The Canadian Slovak Newspaper*

Gratulácia k 10. výročiu

Blahoželám k 10. výročiu HLAS-u. Redakcii i čitateľom prajem predovšetkým šťastný rok 2025 naplnený zdravím, radosťou a Božím požehnaním.

V dnešnej dobe sú informácie o živote komunity v obci či v meste mimoriadne dôležité. Prinášajú častokrát jediný objektívny pohľad na skutočnosti či rozhodnutia, ktoré sa na území danej samosprávy vykonávajú.

Objasňujú prítomnosť, informujú o skutočnostiach a veľmi pútavo sprostredkujú aj veľakrát už dávno zabudnutú bohatú minulosť obce či mesta. A práve poznanie minulosti je inšpiráciou pre budovanie lokálpatriotizmu.

Jozef Božík, predseda ZMOSu, primátor mesta Partizánske

Sme tu 10 rokov

10 rokov Hlasu

Bolo to niekedy v jeseni 2014, kedy ma požiadal Dušan Pevný o stretnutie. Napadlo mi, že sa to bude týkať futbalu, kde som toho času pôsobil pri žiakoch. No čoskoro som zistil, že som sa mýlil. V dohodnutom čase som prišiel na stretnutie, kde nás na moje prekvapenie bolo viac. Okrem mňa a Dušana tam bol Martin Jurčo, Vendo Sedláček a Tomáš Sliva. Šok prišiel v momente, keď nám Dušan oznámil, prečo sme tu. Skoro som odpadol, keď predstavil svoj plán urobiť noviny a my mu s tým máme pomôcť. Ved' okrem Martina Jurča s novinárčinou nemal nikto skúsenosti.

Vtedy sme to brali dosť s humorom a pravdupovediac som moc neveril, že sa to aj zrealizuje. Výzva to však bola zaujímavá a to, že som zostal, dodnes neľutujem. V podstate nikto z nás ani netušil, že budeme robiť noviny 10 rokov, pretože prvé stretnutia boli o tom, aby sme predstavili kandidátov na starostu pre blížiacu sa komunálnu voľbu. Myšlienka sa mi páčila, pretože nie každý z kandidátov bol verejnosti známy a nie každý si mohol dovoliť nejakú reklamu. A práve v našich nových novinách mal každý rovnaký priestor sa predstaviť.

Bolo treba vymyslieť nejaký názov a práve môj návrh HLAS zaujal najviac, podotýkam, že to bolo v čase, kedy súčasný prezident, pán Pellegrini, ani len netušil, že bude mať politickú stranu. Dohodli sme sa na tom, kto koho vyspovedá a napíše pár riadkov. Kandidáti na starostu obce vo voľbách 2014 boli Ľubica Ďurišová, Oľga Šmatláková, Jarmila Vlasáková, Jozef Kadák, Martin Markech a Peter Palko.

Noviny boli oproti súčasným veľmi skromné,

obsahovali len 6 strán a okrem predstavenia jednotlivých kandidátov tam bolo len 6 článkov a pozvánka na verejné predstavenie kandidátov v spoločenskom dome, ktoré sa konalo 9. 11. 2014 s názvom „Večer otázok a odpovedí kandidátov na veci verejné“. Toto predstavenie sme si sami pripravili a odmoderovali ho Vendo s Dušanom.

Prišli prvé pozitívne ohlasy na noviny, a tak sme si povedali, že to skúsime robiť aj ďalej, písať o veciach, ktoré sa našej dediny týkajú, ktoré čitateľov zaujmú a prinesú informácie, ktoré mnohí nevedeli, predstavíme talenty, históriu, zaujímavosti, problémy, projekty a pod.

Do redakčnej rady prišli ďalšie mená... a to Gabriel Kadák, Monika Pevná, Martin Lauko, Jozef Kadák, Štefan Šmatlák, Lenka Ďurišová, Slavo Tomík, neskôr Pavol Múdry, Dominika Mojžišová (dnes už Kavanová) či Pavol Kurtiš. Len pre zaujímavosť, jeden z článkov v prvom čísle novín HLAS v roku 2015 bol „Križovatka, ktorá desí“ a bol práve o križovatke medzi

Stankovcami a Turnou. A čuduj sa svete, obsahoval aj technický výkres rekonštrukcie veľmi podobný tomu, čo sa po pekných 10 rokoch podarilo zrealizovať. Prvé číslo v roku 2015 už malo o 2 strany viac ako to predvolebné a s pribúdajúcimi číslami sa naša tvorba rozširovala. Aj noviny obsahovo rástli, pribúdali noví prispievatelia, niektorí z pôvodných členov si zasa dali na čas pauzu.

No nedá mi nespomenúť jedno meno, bez ktorého by sme ani nezačali a nieto oslávili 10 rokov, a to meno je Dušan Pevný. Nielen, že prišiel s nápadom, ale ho pretavil do reality a bol aj ten, čo tento projekt udržal aj vtedy, keď sme mali krízu a nevedeli ako ďalej ... a či vôbec pokračovať. Preto tebe, Dušan, patrí veľká vďaka za to, že sme tu už 10 rokov a tiež všetkým, čo noviny počas tejto doby tvorili, čo do nich prispievali a samozrejme všetkým čitateľom.

Niektoré reakcie čitateľov vám v tomto čísle prinášame.

Radovan Siva

Zasadnutie Redakčnej rady - január 2025

Milá redakcia

10 rokov Hlasu

Akoby to bolo včera, keď sa ma opýtala pani riaditeľka, či by som so žiakmi posielala nejaké školské práce do miestneho HLAS-u. Oblial ma pot, pred očami sa mi zahmlilo, brucho začalo bolieť...ved' to je istá zodpovednosť... pozriem pred seba a tam spýta tvár neznámeho pána. Podali sme si ruky, zoznámili, vymenili maily, a tak začala moja spolupráca s vydavateľom Dušanom Pevným a redakciou novín, ktorá trvá už neskutočných pár rokov (prečo čas tak rýchlo letí?).

Od začiatku ma práca s redakciou bavila, žiaci veľmi radi články posielali... veľakrát sme na hodinách slovenčiny aj o novinách debatovali a oni sami dávali nápady... bolo to skvelé obdobie. Koľko sme sa nasmiali na slovenčine, keď sme do novín vymýšľali básničky! Po mojom odchode zo Stankoviec som sa vlastne ani redakcie neopýtala, či môžem písať pre nich aj naďalej...

Priznám sa, že čítam noviny z rôznych obcí na Slovensku... ale žiadne nie sú na takej úrovni (veru aj odbornej!) ako stankovský HLAS! Moji synovia v nich najradšej čítajú humorné príbehy a príbehy z rôznych kútov sveta, ja ako učiteľka slovenčiny a dejepisu články z histórie obce... tie častokrát použijem aj na vyučovacích hodinách (nehanbím sa to napísať).

Na ústnej skúške z predmetu Národné dejiny 19. a 20. storočia na katedre sa ma opýtal vyučujúci, kto sú hlasisti. No a kto pozná môj humor... odpovedala som, že skupina ľudí združená okolo obecných stankovských novín HLAS v tomto storočí... a vytiahla som noviny z tašky.

V závere chcem ešte všetkým v redakcii popriať! Nech vaše slová naďalej tvoria mosty medzi ľuďmi, nech sa vaše príbehy dotýkajú sŕdc čitateľov, nech máte božskú trpezlivosť na hľadanie tých správnych slov a radosť z každého napísaného riadku. Prajem vám veľa nápadov, tvorivého ducha, dobrú náladu, silu na prekonanie akýchkoľvek prekážok, nielen pracovných, ale aj osobných!

Alžbeta Jurigová

Pozvánka

Folkórny súbor ROZVADŽAN si vás dovoľuje pozvať na svoje predstavenie do Spoločenského domu v Trenčianskych Stankovciach, ktoré sa uskutoční dňa

22. 2. 2025

pri príležitosti 15. výročia založenia folklórneho súboru. Folkloristi sa predstavia s pásmom:

Čo sme našli v starej truhlici (pred pätnástimi rokmi)

Začiatok predstavenia je o 17.00 hod.

Po skončení predstavenia a príprave sály budeme pokračovať starodávnou

Batôžkovou muziku s DH Drietomanka

(jedlo a nápoje si každý donesie aj odnesie) so začiatkom o 20.00 hod.

Súčasťou tanečnej zábavy bude aj bohatá tombola.

Tešíme sa na vašu účasť a spoločnú dobrú náladu pri speve a tanci!

Vstupenky na folklórne predstavenie a na Batôžkovú muziku si môžete zakúpiť na tel. číslo 0904 897 568 alebo na - terezkakadakova@gmail.com

Redakčné rady nad Belovcom

Rozhovor

Redakčná rada HLAS-u sa pravidelne stretáva v spoločenskej miestnosti nad potravinami MP-market vedľa Belovca v Malých Stankovciach, aby prehodnotila prijaté články a urobila vyvážený výber do najbližšieho čísla HLAS-u. Tieto priestory na rokovanie redakčnej rade nezištné a bezplatne poskytujú majitelia prevádzky. Oslovili sme pani Brigitu Ľahkú, spolumajiteľku prevádzky, ako vníma tieto jednanie redakčnej rady.

Ako sa pozeráš na stretávanie redakčnej rady vo vašich priestoroch?

„Nemám s tým absolútne žiaden problém. Tento priestor je určený na spoločenské, rodinné, firemné akcie a na schôdzovú činnosť. Som rada, že je tento priestor často využívaný občanmi na rôzne akcie, vôbec ma to neruší ani v ničom neobmedzuje. Keby tento priestor nebol využívaný, bola by to len nepotrebná a zbytočná hala. Ja spávam v hornej časti tejto budovy a skôr mi vadí, keď to niektorí zákazníci preženú s alkoholom a často aj po záverečnej, už keď sú vonku z budovy, ma rušia až príliš hlasným krikom a nedajú mi spať. Potrebujem sa vyspať, lebo už pred 5. hodinou musím byť v obchode.“

Aký máš postreh z týchto našich rokovaní?

„Ja veľakrát ani neviem, že ste tam. Niekeedy, keď vyjdem von na chodbu, tak nikoho

nepočujem, len vidím, že sa tam svieti, tak si myslím, že niekto zabudol zhasnúť. Ale keď vás vidím v klude sedieť, tak potichu zavriem dvere a nechám vás schôdzovať. A keď ma niekto z redakčnej rady osloví a spýta sa na niečo z minulosti, tak keď viem, rada odpoviem a vysvetlím. Pamäť mi ešte, chvalabohu, dobre slúži a veľa si pamätám. Robím celý život v obchode a tam sa toho každý deň premieľ! A keď sa v obci niečo ťuší, sme prví alebo jedni z prvých, čo sa to dozvieme. Tak, ak chce niekto vedieť, čo sa stalo v obci alebo čo je nové, v našich potravinách sa to skoro vždy dozvie. Klebety však nešírime, ale keď sa niekto spýta, odpovieme.“

Čítaš rada noviny HLAS a čo v nich máš najradšej?

„HLAS čítam rada a pravidelne. Keď stretnem niekoho z redakčnej rady, tak sa pýtam, čo bude v najbližšom čísle. Keď mi niečo

napadne, tak dávam aj nápady na článok, poskytujem staré fotografie aj iné materiály a pomáhám pri identifikácii osôb na starých fotografiách. Čítam všetko a je ešte veľa toho, o čom ste nepísali. Čo sa týka Malých Stankoviec, lebo tie poznám najlepšie, ešte ste nepísali o malostankovskej kúrii, o hasičoch, o studniach v obci, o ďalšej škole, o pošte (zásielky sa vozili konským povozom), o četníckej stanici a málo aj o Betleheme či Morskom oku. Ale tých námetov je oveľa viac, toto len tak v rýchlosti.“

Celý tvoj život je spojený s Belovcom a máš určite veľa zážitkov. Vedela by si sa o nejaký podeliť s našimi čitateľmi?

„Jóóój, tých je strašne veľa za tie roky. Ale väčšina je nezverejniteľných, alebo ťažko zverejniteľných. Chceš ma dostať do problémov? Ved' to by som sa nemohla ukázať ani v obchode, ani na ulici. Aj keď väčšina z tých, ktorých by sa to týkalo už nežije, žijú ich potomkovia. No to by bolo, vieš si to vôbec predstaviť? Hovorí sa, že trafená hus zagágá. To by bolo trafených husí, to by bol krádel'! Aj keď nikto predsa nemôže za činy svojich predkov, či už to boli dobré činy alebo zlé.“

Aký máš odkaz pre ďalšiu budúcnosť novín HLAS?

„Nech sa členom redakčnej rady naďalej darí v ich zásluhnej činorodej činnosti, aby mali veľa tvorivých nápadov a nech prinášajú čitateľom veľa pútavých, zaujímavých a poučných článkov, ktoré bývajú doplnené aj o rôzne príbehy z našej obce. Noviny HLAS už pevne zapustili korene v našej obci a nielen v nej, získali si veľa stálych čitateľov a získavajú ďalších. Pokračujte ďalej vo svojej práci. A ak môžem, chcela by som aj ja prispieť niečím do HLAS-u. Moja babka, Mária Adamaťová, bola rodáčka z našej obce a za slobodna bývala na Brodku. Ja som po nej zdedila rukou písanú knihu, v ktorej sú zapísané staré recepty jedál, ktoré ľudia v našej obci kedysi pripravovali a konzumovali. Som ochotná požičať redakčnej rade túto knihu a mohli by z nej postupne uverejňovať jednotlivé recepty.“

Štefan Šmatlák

Pozdravy duchovných

10 rokov Hlasu

Juraj Sedláček, rímsko-katolícky teológ a autor niekoľkých kníh:

„Mysli globálne, konaj lokálne! Dobro plodí ďalšie dobro! Radosť rozdávaním rastie!“

Zdieľané dobro motivuje, povzbudzuje, pozdvihuje, integruje, vychováva... Hľadá rezervy a presvedčuje.

K 10. narodeninám Hlasu úprimne blahoželám!

Nech je na jeho stranách stále viac individuálneho i zdieľaného dobra, a nech sebadarovanie ľudí, ktorí ho roky tvoria, prináša radosť nielen im, ale aj nám ostatným. Nech je v oboch verziách (printovej pre domácich, i elektronickej - pre vzdialených rodákov) dobrým a pravdivým médiom, ktoré poukazuje na dobro a jeho vnútornú silu.

Aby Trenčianske Stankovce aj jeho pričinením boli naďalej miestom, kde sa nielen dobre býva, ale aj dobre žije.

Juraj Sedláček, rodák z Rozváždz, Trenčín

Ondrej Petkovský, evanjelický farár, literát:

V živote človeka je desať rokov pomerne krátky časový úsek. Napriek tomu v takomto časovom úseku stankovský HLAS svojím obsahom sa stal obľúbeným čítaním väčšiny miestnych rodín.

Patrí úprimná vďaka vydavateľovi a redakčnému kruhu za všetko, čo dokázali slovom opísať, priblížiť, pripomenúť, ale aj povzniesť nad chmúrnú každodennosť všetko to, čo akýmkoľvek spôsobom súvisí s naším prostredím.

Prajeme aj do budúcnosti veľa úspechov pri tvorbe cenných príspevkov a svedectiev o tom, čo formovalo našu minulosť, ale aj o tom, ako žijeme v prítomnosti a akým smerom sa uberáme do budúcnosti.

Pán Boh Vás sprevádzaj svojím požehnaním!

Mgr. Ondrej Petkovský s manželkou Mgr. Zuzanou Petkovskou rod. Križanovou

Kroje z našej obce – 2. časť

Seriál

V minulom čísle sme sa venovali mužskej košeli. V dnešnom článku sa zameriame na časť štúdie, ktorá sa zaoberala mužskými nohavicami.

V našej obci boli rozšírené **plátenné gate**, takzvané „gace“. Boli zhotovené z domáceho plátna druhej triedy. Začiatkom 20. storočia sa používalo aj bavlnené, alebo polobavlnené plátno. Strih nohavíc bol jednoduchý: šírka nohavice predstavovala šírku celého plátna a do rozkroku sa vsadil štvorcový klin tzv. „cvikel“. Pás bol ukončený tunelom, tzv. „obalanickou“, do ktorej sa vkladal konopný motúz, ktorý nahrádzal opasok. Ukončené boli strapcami, nad ktorými sa pre upevnenie použila ažúra. U detí sa vyšívala červenou bavlnkou, u mladších pestrofarebnou a u dospelých bielymi „cvernami“.

Ďalším typom nohavíc, ktoré sa používali a bežne ich nachádzame dodnes napríklad vo folklórnych súboroch, sú **súkenné nohavice**. V druhej polovici 19. storočia boli zhotovené z domáceho valchovaného súkna. V 20. storočí sa začali šiť z továrenského súkna. Dovážané bolo hlavne z Humpolca. Po oboch vonkajších stranách nohavíc boli umiestnené rázporky, zapínali sa mosadznými háčikmi a slučkami, ktoré vyrábala pán J. Hudec z Veľkých Stankoviec. Sťahovali sa úzkymi vlnenými šnúrkami, ktoré boli fialovo-čiernej farby. V páse boli upevňované úzkym koženým remeňom, ktorý bol umiestnený v záložke „obalanice“. Po boku nohavíc boli zostrihané dve vrecká spojené s chlopňou „podklapcom“. Nohavice sa vyzdobovali konopnými niťami a doma sa farbili na čierno.

Pod vreckami sa nite ukladali do dvoch väčších okrúhlych koliesok tzv. „grumbli“. V nich bolo umiestnených osem menších slučiek tzv. „osmičiek“ alebo šesť slučiek tzv. „dateliniek“.

Uzlíky, ktoré boli na slučkách, sa vyšívali zelenou, červenou a modrou bavlnou. Do bokov nohavíc sa všívali súkenné pásiky. Aj tu sa zvykli odlišovať mládenci od starších mužov. Čierne pásiky sme videli u starších mužov, pričom mladší si dávali šiť červené pásy, ktoré sa striedali s dvoma bielymi. V prostriedku oblúkovitého vkladného zadného dielu sa všívali pestrofarebné ozdoby elipsovitého tvaru so zahrotenými koncami tzv. „tul'ajky“. Bývali dve v hornej časti a dve po bokoch. Tu si môžeme všimnúť, že veľmi bohatí mládenci si nechávali nad „tul'ajky“ všiť menšie koliesko. V strede „tul'ajok“ bývali vložené menšie súkenné kolieska, ktoré boli vyplnené červeným alebo modrým kamrholom.

Najčastejšie sa stretávame s bielymi súkennými nohavicami, no nosili sa aj čierne, ktoré boli vo vnútri futrované. Šnurovanie tu bolo však zhotovené z kupovanej šnúrkou. Nosili ich hlavne mládenci, od vychodenia školy, až do obdobia roku až dvoch po svadbe. Starší muži nosili biele nohavice. Mladoženích a družba na svadbe nosili čierne nohavice.

Pre zaujímavosť, ušitie jedných nohavíc stálo jeden zlatý a dvadsať grajciarov. Tie viac vyzdobené stáli jeden zlatý a päťdesiat grajciarov. Za súkno na nohavice zaplatili jeden grajciar dvadsať.

V rokoch 1904-1905 sa nosili kupované nohavice, tzv. „civilichy“. Toto označenie mali nohavice bez manžiet, nazývali sa aj „čertovice“. Neskôr sa nosili aj manchestrové, tzv. „aksamitové“ nohavice.

Krojované nohavice z Malých Stankoviec, začiatok 20. storočia

Zuzana Bučková

Zdroj: - Vlastivedný zborník Trenčianskeho múzea, autor Viera Abelová, 1970

Robím finálne opravy pred vydaním

10 rokov Hlasu

Vlasta Pevná, korektorka, členka redakčnej rady:

Veľa miest a obcí na Slovensku vydáva svoje noviny. Ale dovoľm si tvrdiť, že len zopár z nich ide do takej hĺbky, čo sa týka histórie a do takej šírky, čo sa týka zaujímavých oblastí zo života miestnych ľudí.

Aj keď som antitalent na písanie článkov, som poctená, že svojimi „opravami pravopisu“ môžem prispieť k ich kvalite. Snáď v nich veľa chýb nenachádzate...

HLAS-u prajem veľa kvalitných a zaujímavých článkov, redakčnej rade chuť na písanie a nápady na nové námety, Dušanovi veľa, veľa energie, aby dokázal aj naďalej spájať a ovplyvňovať ľudí pre dobrú vec a čitateľom príjemný čas strávený pri ich listovaní.

Vlasta Pevná, korektorka

Čo sa nám podarilo - štatistiky

10 rokov Hlasu

Za všetkým hľadáč človeka. Aj za úspechom či neúspechom novín HLAS je treba hľadať človeka. A tak chceme v pár riadkoch ukázať, čo všetko je za úsilím tých, čo takmer každé dva mesiace priniesú písmenká do vašich domácností či mailových schránok.

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky Zoznam periodickej tlače

[tlačiť]

Zoznam periodickej tlače - Detail

Evidenčné číslo: **EV 5100/15**

1.	Názov periodickej tlače: HLAS, nestranné občianske noviny
2.	Názov regionálneho alebo jazykového vydania periodickej tlače, ak je periodická tlač vydávaná v zmenenej podobe z hľadiska územného rozsahu rozširovania alebo jazyka vydávania: ---
3.	Dátum začiatku vydávania periodickej tlače: 01.02.2015
4.	Územný rozsah rozširovania periodickej tlače: regionálny
5.	Jazyk vydávania periodickej tlače: slovenský
6.	Periodicita vydávania periodickej tlače: iná periodicita
7.	Obsahové zameranie: informácie zo života obce typológia periodickej tlače podľa obsahového zamerania noviny: pre širokú verejnosť oblasť, zameranie: regionálne
8.	Názov prílohy, ak má periodická tlač pravidelnú prílohu: ---
9.	Údaje o vydavateľovi periodickej tlače právna forma: fyzická osoba názov, obchodné meno alebo meno a priezvisko: Dušan Pevný sídlo, miesto podnikania alebo adresa pobytu: Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce IČO: telefón: email:
10.	Podiely vydavateľa periodickej tlače na hlasovacích právach alebo základnom imaní vysielateľa rozhlasovej alebo televíznej programovej služby: ---
11.	Štruktúra vlastníckych vzťahov vydavateľa, ak je právnickou osobou Spoločník, akcionár alebo člen vydavateľa periodickej tlače, ktorého podiel na hlasovacích právach dosiahol aspoň 20% alebo ktorého majetková účasť dosiahla aspoň 20% ---
12.	Zmena údajov o periodickej tlači: ---

Registrácia novín (2015)

Za 10 rokov vydávania našich novín HLAS sa nám podarilo vytvoriť 65 čísel zaujímavého čítania. Všetky sú dostupné na virtuálnom úložisku, ktoré sa dá otvoriť scannerom cez QR kód na poslednej strane. Takto sa dá dostať k všetkým archívnym číslam.

Počas týchto desiatich rokov sme vytvorili viac ako 1000 strán grafického materiálu, či už písaného, alebo obrázkového. Pri 65 číslach po 1000 vytlačených kusoch to je 65 000 výtlačkov. Čo je viac ako 1 milión potlačených strán papiera. Objavili sme množstvo dopisovateľov, ich počet sa blíži k stovke.

Na tvorbe obsahu novín sa vystriedalo v redakčnej rade 15 ľudí, posledné roky sa ustálila na 13 členoch. Korektúry robilo niekoľko osôb, hlavnou korektorkou počas celého obdobia bola Vlasta Pevná.

Na samom začiatku boli tri verzie hlavičiek, až sa vybrala správna. Tá sa niesla v prvých ročníkoch. Potom sme ju modifikovali grafikom Jankom Kukučkom a súčasne sa stala stálou titulnej strany.

O grafickú stránku sa starali v histórii novín traja grafici, po prvých dvoch rokoch sa ustálil ako grafik Janko Kukučka. Posledných osem rokov sa stará o vzhľad čísla on. Noviny tlačili tri tlačiarne, v posledných rokoch v Piešťanoch spoločnosť PN Print.

Naše noviny HLAS je možné nájsť v Slovenskej národnej knižnici v Martine, na Ministerstve kultúry v sekcii médií, na Univerzite Komenského v Bratislave a vo Verejnej knižnici v Trenčíne. Tam všade musíme archivovať každé jedno vydanie.

Je dôležité povedať, že sa redakčná rada podieľala aj na tvorbe kníh, ktoré vydala vo vlastnom náklade takto – **Mozaika života našej dediny I.** v roku 2021 (náklad 1000 ks), **Mozaika života našej dediny II.** v roku 2024 (náklad 500 ks). Každá z nich má viac ako 400 strán a sú mozaikou života v našej komunite.

V súčasnosti pripravujeme materiál do III. dielu, ktorý vydáme začiatkom roka 2026.

Redakčná rada

Pozdrav z Izraela

10 rokov Hlasu

Judith a David Büchler, Izrael:

Vážená redakčná rada HLAS-u. Vždy nás poteší ho obdržať a čítame ho od prvého písmenka do poslednej bodky. Najzaujímavejšie sú články o histórii ľudí aj obce, a tiež reportáže vašich cestovateľov, športové a kultúrne podujatia.

Čo by sme si ešte radi prečítali, sú miestne recepty jedla, pečiva a zákuskov, ktoré by obohatili aj náš stôl.

Prajeme Vám ešte dlhé roky vašej úctyhodnej aktivity a tešíme sa na ďalšie vydania.

S vďakou a potešením,

Judith a David Büchler, Izrael, príbuzní rodiny Franklovcov zo Stankoviec

Toto sme my - redakčná rada

10 rokov Hlasu

Aby sme trochu poodkryli tváre a črty tvorcov našich novín HLAS, vypovedali sme ich rôznymi otázkami. Celé si to zobrala na plecia jedna z troch našich dievčat - Monika Pevná, ostatní sme jej pomohli, a tak sa môžu naši čitatelia dozvedieť trochu viac o členoch redakčnej rady. Napísali o tom, čo najradšej píšu, čo radi a v čom čítajú (okrem HLAS-u), čo robia najradšej vo voľnom čase, akú rubriku v HLAS-e najviac sledujú a čo im v ňom ešte chýba, prípadne, čo by do neho pridali.

Vendelín Sedláček

Venda najviac na stránkach HLAS-u zaujíma história našej obce a pôvodných obcí, lebo sa podozvedá veľmi veľa zaujímavostí a príbehov, z ktorých sa dá veľmi veľa poučiť. Teraz číta už len to, čo má v počítači a hovorí, že čítanie klasických kníh je už asi pre neho v nedohľadne.

Ako definovať voľný čas? Ak to definujeme tak, že voľný čas je to, že nič nerobíme, tak najradšej spí alebo pozerá TV, hlavne futbal a športové prenosy. V HLAS-e ho bavia všetky rubriky a je rád, že sa z nich dozvie nové veci, ale aj iné názory na spoločenské dianie v našej obci.

Myslí si, že by sme mohli v novinách začať uverejňovať rubriku „Recepty z našej dediny“, do ktorej by mohli prispievať stankovské gazdinky a prezentovať tak pohľad na úroveň terajšej, ale aj minulej gastronómie.

Radovan Siva

Rado najradšej píše o ľuďoch vo forme rozhovorov. Akýchkoľvek. Rád si vyhľadáva informácie, ktoré ho zaujímajú a o nich veľmi rád číta. Najväčším zdrojom je pre neho internet.

Veľa športuje, základom je silový tréning, a k tomu podľa sezóny pridáva bicykel, turistiku, plávanie a lyže. Ako sám hovorí, v novinách HLAS si nevyberá, nevyhľadáva konkrétnu rubriku, číta ho celý.

Chýbajú mu články o mladých, ich aktivitách a ich živote, preto by bol rád, keby sa k členom redakčnej rady alebo k portfóliu pravidelných prispievateľov pridal zástupca tejto generácie, aby sa HLAS stal atraktívny aj pre mladých ľudí.

Dušan Pevný

Dušan najradšej píše a opisuje príbehy, ktoré sa reálne stali. Vtedy, ako hovorí, sa dajú s opisom i dejom robiť neuveriteľné veci. Najčastejšie číta literatúru faktu, históriu a je mu jedno, kde sa o tom píše, teraz však už z časových dôvodov číta skôr webové stránky alebo naopak, lúska archíválie z rôznych zdrojov.

Voľný čas trávi pri čomkoľvek, čo mu niečo dá, vie však aj znudene relaxovať, no väčšinou má plnú hlavu nápadov, a tie ho ženú vpred. A, samozrejme, futbal, rock a kultúra. V novinách ho zaujímajú všetky riadky, no má neuveriteľne rád príspevky od starých ľudí, plné múdrosti, podľa neho oni píšu takým zvláštnym spôsobom či štýlom, ktorý potom musia v redakcii trochu upraviť, ale podstatu ostáva.

Jednoznačne mu chýbajú postrehy mladých ľudí, no chápe, že ich svet je niekde úplne inde a spôsob komunikácie minimalistický, takže sa to snaží pochopiť.

Tomáš Sliva

Tomáš sa najviac vidí pri písaní histórie, opise športových podujatí a zážitkov z nich, rád píše aj o bežných príbehoch zo života ľudí či obce. Svoje zdroje záujmu i čerpanie námetov skúma najradšej v časopisoch. Na knihy mu neostáva čas.

Jeho najobľúbenejším relaxom je čas strávený na bicykloch, cestných alebo horských, turistika a veľa času trávi aj sledovaním dobrých filmov. V novinách, ktoré pomáha tvoriť má najradšej rubriky o histórii obce a jej osobností.

Momentálne ho nenapadá, čo by mu ešte chýbalo v novinách, ale predpokladá, že sa časom určite niečo nové vyskytne. Ved' o tom je život.

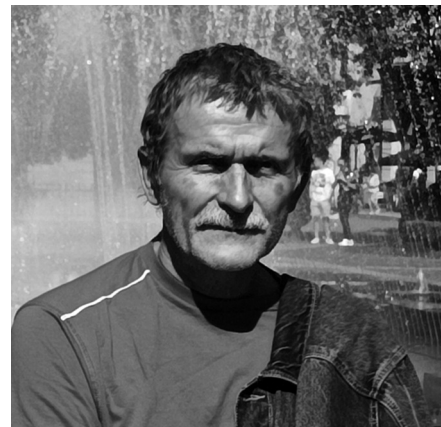
10 rokov Hlasu

Pavol Múdry

Pavol nie je rodák zo Stankoviec, tak mu je, ako hovorí, niekedy ťažko písať o niečom, čo tu nezažil. Preto píše skôr úvahy o živote, niekedy doplnené o nejakú viac či menej vydarenú básničku, ktoré píše od svojej mladosti. Číta, a veľa. Ešte keď nevedel čítať, tak mu dedko čítaval knižku: ČIN-ČIN od Ľudmily Podjavorinskej. Niektoré pasáže vie naspamäť dodnes. Webové stránky alebo e-knihy ho neoslovujú. Kniha je pre neho stále kniha.

Vo voľnom čase rád chodí do prírody so psom či na turistiku, je členom FS Rozvadžan, ale rád hrá ochotnícke divadlo. Baví ho aj práca s drevom. Podľa neho sú všetky rubriky v HLAS-e vyvážené a dobré. Každý si tam môže nájsť to, čo ho zaujíma. Vždy ho poteší rubrika o známych rodákoch, historických osobnostiach, ale aj o mladých talentoch, tiež ľudoch, ktorí šíria dobré meno obce aj dnes.

Myslí si, že je ťažké povedať, čo by sa dalo ešte nového vymyslieť či pridať. Možno na poslednej strane HLAS-u by sa hodila nejaká „bodka na konci čísla“. Nejaký neopočúvaný vtip, či krátka satira, alebo glosa.

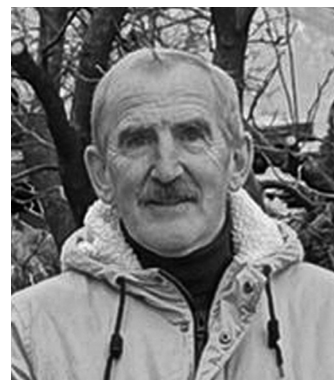

Jozef Kadák

Jozef nám povedal, že nemá zadefinovanú obľúbenú tému. Niekedy sa mu podarí článok napísať na prvýkrát, niekedy to trvá i niekoľko dní. Patrí ku generácii, ktorá v mladom veku pomerne veľa čítala. V súčasnosti číta knihy, ktoré sa venujú vývoju v Európe v minulom storočí. Články na webových stránkach nečíta, snaží sa čítať dennú tlač. Verí, že ak by ľudia viac čítali knihy, dokázali by skôr pochopiť názory iných ľudí.

Teraz má voľného času podstatne viac ako v minulosti. To mu umožňuje venovať sa viacerým aktivitám. Denné prechádzky so psom, prečítanie si pár stránok z knihy či s manželkou sa venovať cyklistike – to sú jeho najobľúbenejšie.

Pri výbere podkladov na vytvorenie nového čísla HLAS-u si prečíta jednotlivé podklady viackrát. Každý pisateľ sa snaží spracovať svoj pohľad k danej téme. Pri výbere článkov sa snaží vybrať také, ktoré by podľa jeho názoru boli aktuálne a mohli zaujať čo najväčšiu skupinu čitateľov. Zatiaľ mu neprípadá, že by niečo v nich chýbalo.

Slavo Tomík

Slavo rád píše o čomkoľvek, čo ho osloví. Ak príde nejaký vnútorný stimul, potreba vyjadriť svoj názor, podeliť sa o zážitok, skúsenosť - vtedy sa píše ľahko. Vtedy sa slová samé tisnú na papier. Ťažšie je to pri témach, tzv. všeobecných (výročia, udalosti, osobnosti). Faktom ale je, že v poslednej dobe priestor na vyjadrenie v HLAS-e prenecháva iným. Ako sám hovorí: „Je nádherné, a veľmi sa teším z toho, keď vidím, aké pestré je zloženie prispievateľov do HLAS-u.“

Čítanie kníh má v krvi. Dokáže „zošrotovať“ veľké množstvo kníh rôzneho žánru. Ak si potrebuje našťudovať nejakú tému, číta historické knihy a materiály. Ak si potrebuje odpočinúť, sú to detektívky, science-fiction, ale úspech majú aj romány, prípadne divadelné hry.

Teraz má voľného času viac, keďže je dôchodca. Prvoradé je pre neho zostať aktívnym. Veľa času trávi v záhrade, na chalupe. Miluje jazdu na bicykli, turistiku. Tam si dokáže skutočne odpočinúť a načerpať pozitívnu energiu. U neho platí, že čím viac dostane telo „do tela“, tým viac to prospieva duši.

Ďalej hovorí, že najzaujímavejšie sú pre neho v novinách názory ľudí, ich zážitky, postoje.

S obsahom HLAS-u je spokojný, noviny sú zaujímavé a rôznorodé. Len nech do neho píše čo najviac ľudí, pretože každý z nás je jedinečný, každý vie prispieť niečím svojším a potom je tá mozaika naozaj pestrá.

Pavol Kurtiš

Pavol najradšej píše o rôznych športových podujatiach v obci, o športovcoch a mladých talentoch. Rád číta náučnú literatúru, sleduje veci o histórii a dejinách, nielen domácich.

Vo voľnom čase rád relaxuje na bicykli, malý i veľký futbal prežíva ako hráč i fanúšik intenzívnym spôsobom. Ideálnym využitím voľného času pre neho je aj nohejbal, prípadne prechádzky v prírode so svojou rodinou. Veľmi rád priloží ruku k dielu pri organizovaní akýchkoľvek podujatí v obci.

V HLAS-e číta všetky rubriky, nevynechá ani jednu, čiže nemá konkrétnu vyvolenú.

Myslí si, že noviny majú široký okruh tém. Nevidí v tejto chvíli nič, čo by mu v nich chýbalo.

10 rokov Hlasu

Monika Pevná

Monika najradšej a najčastejšie píše do novín HLAS rozhovory s mladými ľuďmi, výnimočnými svojim talentom napríklad na šport. Nie sú jej však cudzie ani ďalšie témy. Veľmi rada číta. Večer pred spaním. Čítanie ju upokojuje po celom dni. Čiže motiváciu i zdroje nachádza v dobrej literatúre.

Veľmi rada športuje. Miluje kávu, takže rada si zájde s blízkymi posediť a podebatovať pri nej. Relaxuje tiež pri pečení sladkých dezertov. Ako sama hovorí, tým sa kreatívne vyžíva – má pre to príznačný názov „moja psychohygiena“.

Najradšej v novinách číta rozhovory a články o aktuálnom dianí. Ale aj historické články majú podľa nej veľa do seba. HLAS v každom čísle obsahujú rozmanité témy, každý čitateľ si prídje na svoje. Podľa nej majú všetko čo treba.

Dominika Kavanová (Mojžišová)

Dominika píše síce striedmo, ale je rada, že jej filozofovanie o svete si u mnohých ľudí našlo kúsok zamyslenia a pochopenia. Nejaké konkrétne zameranie či tému nemá. Stále sa vraj, ako sama hovorí, „vyvíja“ a tým pádom sa menia aj jej názory, záujmy a myšlienky.

S humorom hovorí, že krátke „realsky“ na sociálnych sieťach sa asi ako čítanie moc nepočítajú, ale má veľmi rada autora Bruna Ferrera či motivačnú literatúru.

Jej voľný čas sa momentálne pri malých deťoch začína o 20:30. Našťastie si našla koníčky - maľovanie je číslo 1. A kvety. Veľa kvetov. Jej muž by vedel porozprávať, ako sa niekedy musí prebýjať z kuchyne do obývačky bez toho, aby mu nejaká nestála v ceste a tým to môžeme považovať za adekvátny koníček číslo 2.

V novinách má rada staré fotografie, kde neraz natrafila na svojich rodinných príslušníkov. Taktiež rada číta zážitky ľudí, ktorí už majú čo - to za sebou a vedia dlhé hodiny rozprávať príbehy, ktoré ju vedú fascinovať.

Ako sama hovorí, vždy sa dá do novín niečo pridať a niečo zlepšiť. Zatiaľ je to však tak ako to má byť a ľudí to baví.

Gabriel Kadák

Gabo najradšej popisuje staršie udalosti, ktoré sa stali v Stankovciach. Prípadne o zaujímavých aktualitách. Má veľký zmysel pre humor, ktorý vie neortodoxne vniesť do svojich myšlienok. Rád číta cestopisy, prípadne životopisy zaujímavých ľudí. Na webových stránkach čítava aktuálne dianie vo svete zo všetkých strán, o exotických krajinách sveta a športe.

Vo voľnom čase rád cestuje, teda ak má čas. Na stránkach HLAS-u veľmi rád sleduje historické udalosti. Tie sú pre neho tie, ktoré hltá na dúšok.

V našich novinách mu chýbajú aktuálnejšie reakcie na udalosti a problémy, čo si však uvedomuje, že pri frekvencii ich vydávania je problém. Vedel by si však predstaviť viac interakcií cez sociálne siete.

Martin Jurčo

Martin písaval najradšej články na športovú tému. Vždy mu to bolo blízke a má k športovým témam aj profesionálny vzťah. Aj to je jedna z príčin, že sa vzhľadom na pracovné zameranie čítaniu nevyhne. Sám hovorí, že ak si má niečo prečítať vo svojom voľnom čase, ide na články z webových stránok.

Vo chvíľach, keď má čas len pre seba, si rád pozrie dobrý film, snaží sa jazdiť veľa na bicykli, prípadne relaxuje pri ľahkej turistike.

Noviny pravidelne sleduje a najradšej číta všetko z histórie našej obce a súvislosti, ktoré jej dejiny poznačili.

Záverom podotýka, že noviny HLAS si za tých desať rokov prešli svojim vývojom. A na otázku redakcie, že čo by mu ešte chýbalo na stránkach novín povedal: „Nepovedal by som, že niečo v nich vyslovene chýba.“

Toto sú hlavní „pachátelia“ obsahovej časti občianskych novín HLAS. Autori, kritici, recenzenti, osnovatelia obsahovej stránky. A najmä ľudia, každý so svojimi povinnosťami i záujmami.

P.S. Kolegu „páchatel'ov“ Štefana Šmatláka sme rozoberali samostatne.

Monika Pevná a členovia Redakčnej rady

Pozdrav z Kanady

10 rokov Hlasu

Zakaždým sa poteším, keď dostanem z rodného kraja občianske noviny HLAS z Trenčianskych Stankoviec. Veľmi rád si ich prečítam, lepšie povedané preštudujem, lebo ma mnohé články upútajú a dozviem sa množstvo zaujímavých informácií zo života a histórie Trenčianskeho regiónu.

Úprimne si vážim kolektív ľudí z občianskych novín HLAS z Trenčianskych Stankoviec, ktorý už 10 rokov vykonáva túto zásluhnú prácu v novinárskej osвете.

Ved' človek musí poznať svoje korene, byť pyšný na svojich predkov a históriu. Aj keď sme malý národ medzi Tatrami a Dunajom, vyrástli tam, vyrastajú tam a budú tam vyrastať generácie vzdelaných a úspešných Slovákov a Sloveniek.

V roku 1921 môj deda Pavel Stacho a jeho partner Miloš Janoška založili časopis Krásy Slovenska a ich hlavné motto bolo: „*POZNAJ SVOJU OTČINU*“. Pod otčinou rozumieme nielen rodnú domovinu, folklór, slovenskú národnosť, lásku k slovenskému jazyku, zvykom, slovenskej kuchyni, históriu, prírodu, turistiku, šport, atď., atď.

Tú „*OTČINU*“ objavujem aj v dedinských novinách HLAS.

VĎAKA VÁM, LEN TAK ĎALEJ, ROBÍTE SPRÁVNU ROBOTU!!!

Zdravíčko & Šťastíčko v roku 2025!

*Paul Stacho,
Stoney Creek, Kanada,
autor nádherných fotografií
z prírody a života pri Niagare*

Posvätenie zrekonštruovanej sochy sv. Jána Nepomuckého, 24. novembra 2024

Neodmysliteľný člen redakčnej rady - Štefan Šmatlák

Ťažko si vieme predstaviť prácu v redakčnej rade novín HLAS bez tohto človeka, ktorý je každý deň plne zásobený informáciami o živote v našej obci, o jej minulosti, aktivitách či znalosťami o chotári. Štefan Šmatlák je autor množstva článkov, nápadov, myšlienok, aktivít, ktoré obohatili život v Trenčianskych Stankovciach a nielen v nich. Nie darmo dnes píše kroniku tejto obce, nie darmo sa radi s ním stretávame, pretože jeho múdrosť a znalosti často prekonávajú naše predstavy.

Štefan, chceme ťa trochu vyspovedať. O čom najradšej píšeš do HLAS-u?

„Píšem do rôznych rubrik a to podľa toho, aká myšlienka mi napadne, aký sviatok alebo výročie sa blíži, k akým zaujímavým, často historickým podkladom sa dostanem, s akou požiadavkou ma oslovia čitatelia. Píšem zo spomienok, ktoré mi utkveli v pamäti z rozprávania starších, už nežijúcich ľudí, ale aj z vlastných životných zážitkov a skúseností. Ale najviac sa v mojich článkoch zaoberám tým, čo mi je najbližšie, čomu najviac rozumiem, s čím mám najviac skúseností a samozrejme, čo najviac zaujme čitateľov. V článkoch približujem čitateľom historické udalosti hlavne z dejín našich bývalých obcí, historické osobnosti, našich rodákov, a to nielen celoslovenského, ale aj miestneho významu. Keďže som turista, opisujem v článkoch prírodné zaujímavosti a výtvary hlavne v našom chotári, ale aj v blízkom a vzdialenejšom okolí. Píšem aj o našich súčasných občanoch, čím sa zaoberajú, v čom vynikajú a tiež aj o športe, keďže som futbalový funkcionár.“

Vieme, že rád čítaš. Čo ťa viac láka, knihy, časopisy či články na web stránkach?

„Od mala som rád čítal. Ako skoro každý malý chlapec som prečítal hádam všetky knihy od Karla Maya a Alexandra Dumasa. Už vtedy ma zaujímala aj história, čítal som romány od Henrika Sienkiewicza a z našich autorov od Jozefa Nižnánskeho. Zaujímala ma aj poézia, hlavne básne od štúrovských romantických básnikov, chodieval som aj na recitačné preteky. Ale zaujímavé je, že najviac súťaží som povyhrával v prednese ruskej poézie a prózy. V dnešnej dobe už knihy veľmi nečítam kvôli mnohým iným aktivitám. Často však čítam články v rôznych časopisoch, ktoré sa mi dostanú do rúk, ale aj na web stránkach a vyberám si články, ktoré ma svojím spôsobom zaujmú.“

Štefan, čo rád robíš vo voľnom čase?

„Od školských čias som veľmi rád písal, a keď nám dala moja bývalá učiteľka Helenka Hágová za úlohu napísať za domácu úlohu slohovú prácu na nejakú tému, tak som to nebral

ako úlohu, ale skôr ako odmenu. Teraz som dôchodca, do zamestnania nechodím a všetok môj čas je vlastne voľný čas, ktorý sa snažím využívať aktívne. Mám veľa rôznych aktivít, najčastejšie píšem rôzne články, ktoré zverejňujem nielen v HLAS-e, ale aj v iných periodikách, robím zápisy do obecnej kroniky, lebo som obecný kronikár. Som už viac ako 26 rokov aktívny futbalový funkcionár a futbalu sa venujem nielen na obecnej, ale aj zväzovej úrovni. A keďže som spoluvlastník rodinného domu, s tým súvisia pravidelné práce okolo domu a na prilahlej záhrade. No mojimi hlavnými celoživotnými záľubami boli a sú príroda, hľadanie hribov, turistika, cestovanie, spoznávanie cudzích krajov a organizovanie výletov. A keď mám čas sa tomuto venovať, tak je to pre mňa ten pravý voľný čas.“

Pod'me však späť k našim novinám HLAS. Aj keď do nich píšeš, ktoré rubriky ťa v nich najviac baví čítať?

„HLAS je veľmi zaujímavý časopis a som veľmi rád, že môžem do neho prispievať aj ja. Rád si vždy prečítam všetky články, aj keď ich už poznám, lebo ako redaktor ich dostávam v predstihu. Najradšej čítam články, v ktorých sa dozviem zaujímavé veci, aj také, o ktorých som nevedel. Rád čítam cestopisy, o cudzích krajinách a zaujímavých miestach. Tiež ma zaujímajú články o tom, čo sa deje v obci, o zaujímavých ľuďoch, ale aj z histórie od iných pisateľov, lebo o histórii nepíšem len ja. Nemám rád siahodlhé články, ani články na pokračovanie. Lebo keď to začína by najzaujímavejšie, tak je článok prerušený a na pokračovanie musím čakať 2 mesiace a dovtedy zabudnem, čo bolo písané predtým.“

Ako človeka ťa poznáme veľmi tvorivého, s veľa nápadmi. Je niečo, čo by si do HLAS-u „pridal“ alebo ti nejaká téma/rubrika chýba?

„V HLAS-e je veľa rubrik a tém, ale vždy sa môže nejaká téma nájsť, ktorá by bola vhodná či už nastalo alebo dočasne. V našej obci žije veľa mladých ľudí, a tiež veľa tých, čo sa do našej obce prisťahovali. Mnohí ani nevedia, čo sa v chotári nachádza alebo nachádzalo. Alebo, keď už aj niektoré miesta spoznali a navštívili, tak zas nepoznajú staré miestne názvy zaujímavosti a lokalít a vymýšľajú si nové. A pritom si netreba nič vymýšľať, sú tu názvy, ktoré nám zanechali naši predkovia a niektoré názvy pretrvali aj storočia. Starší ľudia postupne odchádzajú z tohto sveta a treba ich spomienky zachovať.“

Monika Pevná

Zdravica k výročiu

10 rokov Hlasu

10 rokov HLAS-u - alebo niekoľko slov o (nie celkom) obyčajných novinách z Trenčianskych Stankoviec.

HLAS už desať rokov sprostredkováva nielen zaujímavé informácie o obci a jej obyvateľoch, ale zároveň vytvára priestor pre dialóg, vzájomné pochopenie a posilňovanie lokálpatrizmu. Práve takýto pohľad na minulosť a súčasnosť pomáha formovať postoje jeho čitateľov smerom k zodpovednosti a úcte k hodnotám a múdrosti človeka.

HLAS prináša priestor na zdieľanie rozmanitých názorov, čím obohacuje verejnú diskusiu a podporuje spolupatričnosť Stankovčanov alebo rodákov z Trenčianskych Stankoviec. V čase, keď spoločnosť na Slovensku rozdeľujú rôzne otázky alebo témy, sú konkrétne periodiká dôležité pre spájanie a budovanie dôvery medzi ľuďmi.

Preto verím, že redakcia HLAS-u bude aj naďalej pokračovať vo svojom úsilí, aby (nie celkom obyčajné) stankovské noviny zostali HLAS-om, ktorý korektne informuje, spája a zároveň inšpiruje (...).

prof. RNDr. et Mgr. Peter Chrastina, PhD., Trenčín

Pod'akovanie

10 rokov Hlasu

UŽ dlho som sa na to chystal. Teraz je na to najvhodnejší čas. Tieto noviny bez teba, Janko, by neboli tým, čím sú. Sú jasnou značkou, definované rukopisom tvojej grafiky. A to, že majú úspech u čitateľov, je z veľkej miery aj tvoja zásluha!

Lámalo nás už veľakrát, že hodíme novinám inú vizáž, že z nich urobíme farebné. Nie! Čierno-biele majú svojho ducha a každý si môže vyfarbiť svoju verziu fantáziou mysle v kontexte toho, čo práve číta. A to je veľká výzva.

Nedávno som mal opäť telefonát z Toronta. Volal Julius Behul, šéfredaktor redakcie Kanadského Slováka, novín, ktoré čítajú krajanovia a rodáci po celom svete. Ocenil kvalitu článkov a grafiku nášho HLAS-u. Podľa jeho slov sú tak kvalitné, že ich vybrali spomedzi všetkých, ktoré sa k nim dostávajú zo Slovenska na prezentáciu ich domoviny na výstave v Toronte. Aj tvojou zásluhou mali takýto úspech.

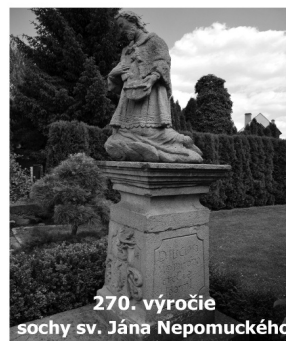
Chceme ti poďakovať za všetko, čo si pre naše noviny urobil. Spolu robíme záverečné finále pred expedíciou do tlače. Viem, ako niekedy ťažko finalizujeme články, fotky, čo dať, čo nedať. Z redakčnej rady sú odporúčania a výber, no v realite sa nie vždy všetko zmestí. Častokrát sa prieme o obsah článkov, o vhodnosť a nevhodnosť. Si zároveň aj akousi našou poslednou inštanciou pred záverečným vzhladom novín.

Ďakujeme, Janko!!! Ďakujem ti v mene celej redakcie i čitateľov HLAS-u!!!

Dušan Pevný

Občianske noviny **HLAS** Trenčianske Stankovce
Špeciálne číslo 2023 hlas.stankovce@gmail.com

Naše stankovské výročia

Ukážka grafiky Janka Kukučku

Stáli pri nás od začiatku

10 rokov Hlasu

Radovan Ziegler, Rozvadze:

Chcel by som vám z celého srdca pogratulovať k 10. výročiu vydávania vašich novín. Desiatky čísiel, ktoré ste vydali, nám neponúkajú len informácie, ale aj príbehy, ktoré spájajú ľudí, vzbudzujú záujem o naše okolie a podnecujú nás k aktivite.

Pre mňa osobne HLAS neznamena len zdroj informácií, ale aj nástroj, ktorý pomáha budovať a posilňovať vzťahy. Rád sa vraciam k prečítaniu jednotlivých článkov, pretože sú plné miestnej autenticity, rôznych názorov a zaujímavých pohľadov na svet okolo nás.

Chcem tiež vyjadriť obdiv a vďaka celej redakcii za desať rokov neúnavnej práce na tvorbe týchto novín. Vaša práca je neoceniteľná a ja si veľmi vážim každú stránku, ktorá vyjde z vašich rúk.

Teším sa na ďalšie čísla a prajem vám mnoho úspechov do ďalších rokov!

Eva Beňovičová, Sedličná:

Hlas – desať rokov informácií, zaujímavostí, príbehov...

Začiatok každého z nás, kto má odvahu a chuť pustiť sa do niečoho nového, je poznačený rôznymi ťažkosťami či nepochopením. Takýto vstup do života sprevádzal i HLAS. Napriek tomu ubehlo už desať rokov, a stále máme možnosť dozvedieť sa o tých skrytých a nepoznaných zákutiach života našich občanov, ich úspechoch, cestovateľských ambíciách, pripomínať si našu minulosť, jej osobnosti či skúmať tváre tých, ktorí nás už opustili, ale zanechali v nás spomienky.

Prinášať nové myšlienky, zaujať čitateľov obsahom novín je snahou redakčnej rady. A darí sa jej to.

Chcem vyjadriť všetkým, ktorí venujú svoj um a čas tvorbe HLAS-u, veľké ďakujem a prajem veľa chuti, nových myšlienok a nápadov do ďalších rokov.

Veronika Kováčiková, Malé Stankovce

Čo želim novinám? Na prvom mieste záujem pokračovať v tvorivej práci, ďalej energiu zhmotňovať myšlienky do čiernych písmen a farebných obrazov tak rozmanitých, ako ich bude prinášať život v obci sám.

Čo želim ľuďom v redakcii? Dobrú kávu na stretnutiach redakčnej rady, vzájomný rešpekt, šťastný výber kvalitných príspevkov a radosť z názorov čitateľov.

Čo želim čitateľom? Aby netrepežlivo čakali na to, kedy im v schránke pristane nové číslo, aby každé jedno číslo starším ľuďom obohatilo ich život o nové podnety a pripomenulo aj veci minulé z našej obce a mladým ľuďom vnieslo do ich životov okrem hore uvedeného aj prehľad o obci, možnostiach rozvoja a záujmu zostať v nej žiť.

Čo želim vydavateľovi? Zdravie a húževnatosť spájať ľudí prostredníctvom novín.

Osobné poďakovanie. Ďakujem za príležitosť prispievať svojimi prvotinami, za dôveru a pekný prístup.

Detský folklórny súbor Lampášik, 7. decembra 2024

Aj taký bol Ján Branislav Mičátek

Historické postavy

Prednedávnom sa nám dostala do rúk maličká publikácia s názvom Genealogicko-heraldický HLAS z roku 1992. Zaujal nás v ňom článok o našom rodákovi Jánovi Branislavovi Mičátkovi, ktorý sa narodil v priestoroch starej školy v Malých Stankovciach. Prežil tu búrlivé roky, aj ten „meruôsmý“, počas 19. storočia, a to všetko kreovalo jeho „búrlivú“ osobnosť. Už v pomerne mladom veku odišiel žiť na tzv. Dolnú zem, kde organizoval život dolnozemskej Slovákov, v mysliach a pamäti ktorých ostal dodnes. Pripomínáme si v tomto roku 120. výročie jeho úmrtia, a tak si ho uctíme úryvkami zo spomínanej publikácie.

Spomínaný materiál z roku 1992 pripravil pán Milan Šišmiš mladší, s názvom „Národné symboly očami Jána Branislava Mičátka“. Ako sme už spomínali Ján Branislav Mičátek je náš rodák. Žil v 19. storočí a okrem iných vedomostí sa zaoberal aj národnými symbolmi.

Citujme pána Šišmiša ml.: „...dokladom záujmu o riešenie tejto problematiky patria aj záznamy v rukopisnom denníku ev. učiteľa a národovca Jána Branislava Mičátka (1837-1905). Mičátkovo národné uvedomenie významne ovplyvnila epizóda, ktorá bezprostredne súvisela práve s používaním národných symbolov. Odohrala sa niekedy v septembri 1848.“

O čo išlo? Mladý Janko v čase maďarskej revolúcie bol nadšený z maďarských vlajok, zástav a iných symbolov (ako sám hovoril neskôr – vrahov národa slovenského). Tie mu jeho otec Peter, učiteľ na malostankovskej

škole, strhol a odhodil na farský hnoj. Najskôr mu to Janko zazlieval, no potom pochopil.

Opäť z diela p. Šišmiša ml.: „Mičátek prišiel do Martina deň pred konaním valného zhromaždenia (Matice slovenskej) a mal tak príležitosť sledovať posledné prípravy na toto podujatie. Miesto zhromaždenia bolo ozdobené vencami, zeleným chvojím, slovenskými trikolórami... na vrchu všetkého týčila sa veľká zástava bielo-modro-červená s nápisom „Spas ľud svoj, hospodine.“ Ž. 23. v. 9.

Bol to nepochybne práve martinský pobyt, ktorý Mičátka inšpiroval k tomu, aby sa problematikou slovenských národných symbolov začal zaoberať vážnejšie. Ešte v tom roku (1863) si začal písať denník zvaný „SVETOVÍD“.

Na titulnej strane zobrazil „Herb Národa Slovenského“, ktorý nápadne pripomína najstarší symbol Matice slovenskej, v kruhovom

štíte tu zo stredného vyššieho vrchu vyšrafovaného trojvršia vyrastá dvojramenný kríž. Mičátkov popis znaku je nasledovný – v červenom poli biely dvojstý kríž a tri vrchy modré (belasé).“

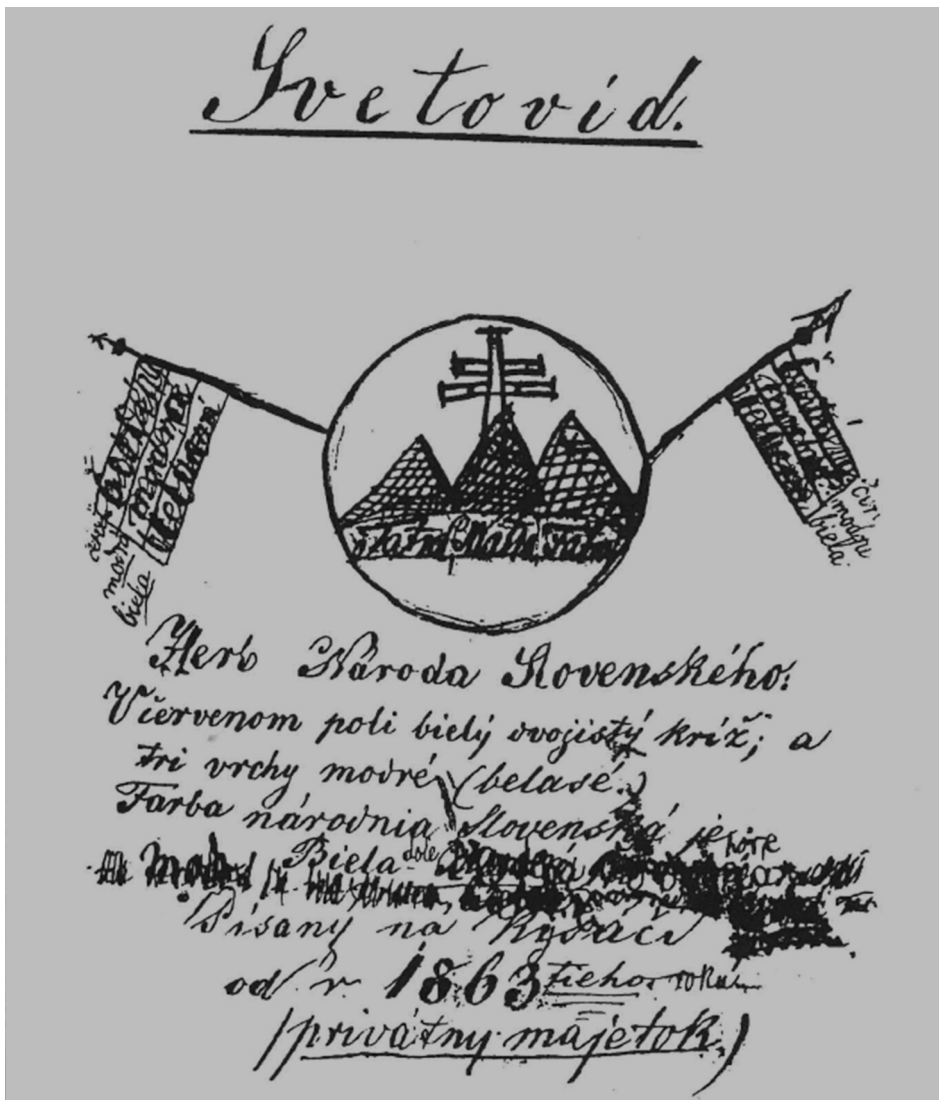
„Oveľa dôležitejšie sú jeho záznamy týkajúce sa vzhľadu a používania slovenskej národnej zástavy. Poradie farieb na nej nebolo v tomto období ešte ustálené, preto niet divu, že sa menilo. Svoje predstavy o slovenských farbách – či jeho slovami o „Farbe Národa Slovanského“ – viackrát korigoval, až dospel k názoru, že je „bielo-modro-červená“. Ani s takýmto riešením sa neuspokojil a poradie farieb dodatočne menil. Bielu umiestnil dole, modrú doprostred a červenú nahor. Aj keď je možné, že Mičátek svoje pohľady na usporiadanie farieb menil, červeno-modro-biele riešenie chápal určitý čas ako definitívne“, píše ďalej pán Milan Šišmiš ml.

Z diela je možné vyčítať, že Ján B. Mičátek určil aj pozdĺžne, teda vodorovné usporiadanie farieb. Vytvoril tak verziu slovenskej národnej zástavy, ktorú je možno považovať za svojím spôsobom originálnu.

Hrdosť našich predkov, učiteľov a múdrych ľudí nám aj prostredníctvom nášho rodáka Jána Branislava Mičátka ukazuje potrebu mať symboly, s ktorými by sme sa identifikovali. Symboly, pod ktorými naši predkovia snili, žili, bojovali, umierali a športovci dosahovali víťazstvá.

Dušan Pevný

Zdroj: - Genealogicko-heraldický HLAS, č. 1-2, ročník II., 1992, Milan Šišmiš ml.

Tak ako to bolo?

10 rokov Hlasu

Pred desiatimi rokmi znelo: „Ja tam písať nebudem...!“, „Však sú to noviny proti obci...!“, „To bolo všetko pripravené len preto, aby sa stal Jožo Kadák starostom...!“

Tak takéto „dobré zvesti“ sa dostávali k nám - zakladajúcim členom HLAS-u od niektorých našich čitateľov a spoluobčanov.

Tak aký bol vlastne pôvodný zámer a čo sme sledovali vydávaním týchto našich novín? Po informácii, že dovtedajšia starostka Ing. Eva Beňovičová už nebude v ďalšom volebnom období kandidovať, sme s Dušanom rozmýšľali, že akým spôsobom sa naši ľudia dozvedia o programe a predstavách nových kandidátov na starostu obce. Tak sme poskytli priestor v prvých novinách jednotlivým kandidátom, aby sa mohli prezentovať a dokonca sme zorganizovali a moderovali ich stretnutie s verejnosťou v Spoločenskom dome.

Po tomto stretnutí a pozitívnych ohlasoch prišiel Dušan s nápadom pokračovať vo vydávaní novín a doplniť tak medzeru v informovaní verejnosti.

Dali sme si za úlohu osloviť niektorých ľudí, ktorí sa nebudú báť napísať svoj názor a vytvoriť tak skupinu ľudí, ktorým bude záležať na veciach verejných. Možno prinesú informácie a zaujímavosti, ktoré nás všetkých zaujmú a obohatia. Podarilo sa dokonca osloviť aj zahraničných dopisovateľov, ktorí nám pomohli spestriť naše noviny o iné názory a iný pohľad na dianie v našej súčasnosti aj v minulosti.

S čím sme v redakčnej rade nerátali a boli príjemne prekvapení, boli veľmi pozitívne ohlasy rodákov z našej obce a ľudí, ktorí majú nejaké väzby na našu obec. Toto nás veľmi povzbudzovalo v našej aktivite a dodávalo zmysel ďalšej našej robote.

Po tých rokoch práce si dovoľím poďakovať za spoluprácu všetkým prispievateľom a hlavne za to, že sme spolu vytvorili jedinečný a autentický pohľad na dobu počas uplynulých desiatich rokov, ktorý ocenia naši potomkovia, keď si prečítajú toto svedectvo o našej dobe. A čo napísať na záver?

Predovšetkým poďakovať Dušanovi, pretože takýto lokálpatriot, ktorý venuje svoj voľný čas a svoje peniaze pre dobré meno našej obce, sa v tejto našej dedine ešte za 800 rokov nenarodil a myslím si, že sa už ani nenarodí. Dušan, ešte raz ďakujem za všetkých, ktorí tieto noviny čítajú.

Vendelín Sedláček

Vydavateľ novín Dušan Pevný pri záverečných prácach na novinách

Pozdravy od našich mladých ľudí

10 rokov Hlasu

To je už 10 rokov? 10 rokov, počas ktorých mi týchto pár strán príjemného čítania prináša úsmev na tvári. Dozviem sa veľa krát zaujímavé veci, ktoré by som sa inak ako Stankovčan nedozvedel. A keďže väčšinu roka žijem mimo Slovenska, vďaka týmto novinám mám aj prehľad o tom, čo sa „doma“ deje, aké akcie a sviatky sa organizujú, no a ako (dúfam) stále mladšia generácia sa čo to dozviem o histórii našej krásnej dediny.

Veľmi oceňujem, že noviny myslia aj na všetkých, ktorí niečo dokázali, niečo zažili a nosia Trenčianske Stankovce v srdci. Som rád, že raz za čas vám všetkým môžem prispieť a priblížiť svoje cestovateľské zážitky a dúfam, že tak bude aj naďalej.

Ak by som si mohol niečo málo priatť, tak aby fotky v novinách ožili tým, že dostanú farbu.

Ďakujem a pozdravujem.

Peter Piršel, Škótsko, cestovateľ a náš rodák

Posledné roky trávim v zahraničí a prehľad o dianí v obci mám obmedzený. O udalostiach na Slovensku sa viem dočítať v bežných médiách, ale s novinkami z obce je to ťažšie. Preto som vďačný za možnosť dostávať vydanie HLAS-u v elektronickej forme a zostať informovaný o novinkách v obci, úspechoch spoluobčanov alebo historických faktoch.

Vždy si nájdem čas a so záujmom prejdem aktuálny obsah najnovšieho vydania. Aj preto prajem redakcii k 10. výročiu všetko dobré, dostatok nápadov na zaujímavé témy, aktívnych prispievateľov a nech sa vám aj naďalej darí tvoriť obsah, ktorý bude oslovovať čo najviac spoluobčanov.

Luboš Cingálek, Čína, náš rodák

Rada by som zablahoželala celej redakcii za krásnych posledných 10 rokov! Je skvelé vidieť články o histórii aj súčasnosti obce a občanov Stankoviec. Som rada, že ako Slovenka v zahraničí mám spojenie k mojej obci - noviny čítam pravidelne!

Ďakujem, že nám prinášate správy o obci do zahraničia!

Prajem vám šťastný nový rok 2025.

Michaela Porubánová, Ph.D., USA, naša rodáčka

Prajem všetko dobré k 10. narodeninám novín HLAS a želám čím ďalej, tým viac čitateľov. Páči sa mi, že do novín môže prispieť ktorýkoľvek občan dediny. Držím palce a verím, že budete ďalej pokračovať v dobrej práci.

Lea Zelníková, Rozvadze, mladá výtvarníčka

K výročiu by som rád pochválil autora myšlienky vzniku stankovských novín, všetkých, ktorí stáli pri zrode HLAS-u a vytvárajú už 10 rokov cenný obsah pomáhajúci rozvíjať poznanie o našej obci, jej histórii a živote našich rodákov. Vďaka odhodlaniu a zápalu ľudí podieľajúcich sa na tvorbe HLAS-u, sa vytvára zaujímavá mozaika života obce, ktorá pomáha oprašovať skoro zabudnuté príbehy z Trenčianskych Stankoviec a vytvárať príbehy nové.

Veľmi rád by som poďakoval všetkým, ktorí sa už 10 rokov podieľajú na tomto výnimočnom diele a poprial im mnoho zdravia, elánu a tvorivých nápadov do ďalšej tvorby. Vďaka vám všetkým máme možnosť poznať, že žijeme v obci s veľmi zaujímavou minulosťou, prítomnosťou a verím, že aj budúcnosťou, ktorej autormi môžeme byť my všetci.

Martin Lahký, Trenčín, náš rodák

Čriečky z pošty k starším číslam:

10 rokov Hlasu

„Vďaka, krásne ste to zaradili, aj s fotkami doladili... Aj som si poplakala, keď už to vidím takéto hotové...”

Ďakujem!”

Soňa Tanáčová, Trenčianske Stankovce

„Vždy si rada prečítam vaše noviny, aj keď už dávno nie som Stankovčanka, nemám tam už nič a nikoho, len jeden rodičovský hrob. No v Stankovciach som vyrástla, chodila do základnej školy a prežila svoje dospelie. A navyše zo Stankoviec mám najlepšiu a celoživotnú priateľku Martinu, rod. Malecovú. Žijem v obci Nová Dedinka, pracujem v obci Veľký Biel, poznám aj Senec. Každá obec vydáva svoj časopis. No musím uznať, že ten váš HLAS má zo všetkých obecných časopisov (čo poznám) NAJVIŠŠIU úroveň.

Robíte to úžasne, pokračujte tak ďalej a želám všetko dobré.”

Daniela Romanová, Nová Dedinka

„Práve som dočítal Hlas, ďakujem, ale prepadla ma šialená dávka nostalgie!

Pán učiteľ Hág - jeden z mojich obľúbených, chodil som k nemu do prírodovedného krúžku a na súťaže „Poznaj a chráň prírodu...”

No a skupinovú fotku učiteľov zo „základky“, to ma úplne dostalo, je to presne z rokov mojej školskej dochádzky!”

Jozef Letko, Liberec

„Ďakujem pekne, no dole klobúk - naozaj je čo čítať, kvalitné príspevky, veľa šikovných ľudí v Stankovciach je. Fakt inšpiratívne.

Tak nech sa darí naďalej!”

Mária Escherová, Radošina

„Děkuji ti, že mi posíláš Hlas. Jsou tam věci, které bych se nikde jinde lehce nedověděl. Historie je důležitá k poznání současnosti.

Články jsou nádherné a dobře se mi čtou.”

Pavel Rojko, Severní Morava

„Dobrý deň. Ako ste ma potešili, lebo ja som sa narodila v Rozvadzoch (mama sa za slobodna volala Hermanová) a moje najkrajšie chvíle z detstva som prežila práve v Rozvadzoch u mojej babky.

Noviny som prečítala, sú super. Robíte peknú, užitočnú prácu. Ja som bola učiteľkou a neskôr 15 rokov riaditeľkou školy v Suchej nad Parnou, a tiež som redigovala školské noviny Parna's, tak viem, aká je to práca. Ale keď človek čokoľvek robí a robí to rád, no a má pri sebe dobrý tím ľudí, tak to ide, ba dokonca s radosťou...

Prajem Vám veľa chuti do písania, veľa dobrých nápadov a nech vás vaša práca teší, pretože prináša radosť a obohatenie nám, čitateľom.”

Marta Brudňáková, Trnava

„Chváliť chcem celú redakciu za váš ozaj zaujímavý časopis. Možno sa divíte, ako som sa dostala k vášmu časopisu. No tak, že moja dcéra Elenka je vydatá v Stankovciach a my si medzi sebou vymieňame noviny a časopisy. Aj my sme mali v Chocholnej naše noviny, no teraz ich už nemá kto robiť. Tak tu je vysvetlenie.

Ešte raz veľa, veľa úspechov a neprestaňte písať!!!!

Ol'ga Petrová, Chocholná – Veľčice

„Gratulujeme, stále ste lepší!”

Lýdia Želinská, Bratislava

Zdravica od korektorky

10 rokov Hlasu

Prekvapilo ma, že HLAS už oslavuje svojich 10 rokov, veď už je to takmer tinedžer. Za tie roky sa neuveriteľne vykryštalizoval, vycibril, úspešne by mohol konkurovať celonárodným plátkom.

Vždy ma potešilo, keď sa mi jeho pracovná verzia dostala do rúk, najskôr som si len precvičovala svoje gramatické zručnosti, časom sa mi však noviny dostali pod kožu. Čítala som články ľudí, ktorých som nepoznala, no ich príbehy ma vtiahli do života obce akoby som bola jej súčasťou.

Zaujali ma historické momenty, ale aj aktuálne dianie a vždy som si v novinách našla to svoje. Myslím si preto, že majú čo ponúknuť každej vekovej kategórii, či už ide o oblasť športu, kultúru, spoločenské dianie i medziľudské vzťahy. Na stránkach novín mi nikdy nič nechýbalo, vždy ma pobavili úsmevné príhody výletníkov do ďalekých krajín a trefne pridané fotografie.

Redakcii prajem, aby sa s rovnakou vervou pustila do ďalšej desaťročnice tvorby týchto novín, aby mala vždy svojich verných čitateľov, dostatok kvalitných článkov, energie a najmä chuti tvoriť túto mozaiku. Mozaiku života vašej dediny... Veľa zdraru, Trenčianske Stankovce!

Alena Mitáčová, Trenčín, naša korektorka

Recepty od Terézie Vansovej z roku 1914

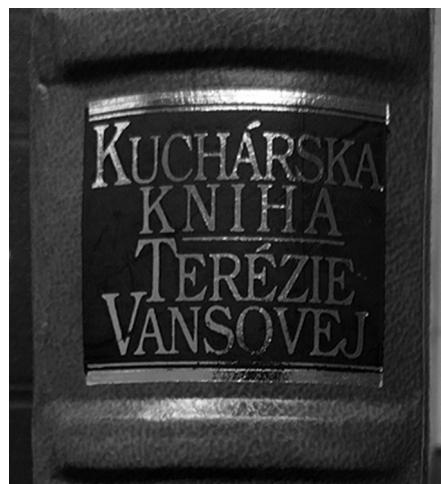
Staré recepty

Zapražená polievka:

Zápražka sa urobí lebo z masla, masti i z údenej slaniny. Táto je veľmi chutná, keď sú škvarky nie rozmočené. Zápražka musí byť tmavá, nie hustá. Do zápražky sa dáva, dľa toho, aká má byť polievka, lebo cibuľky, lebo petržlenu, do rascovej dá sa rasca, ktorá sa má potĺcť, aby sa lepšie vyvarila. Rasca sa môže i okrem toho uvariť a precediť na hotovú zápražku. Do rascovej sa nič nezavára, najviac ak sa vajíčko zabije, alebo vyleje sa do misky na pokrývaný chlebič alebo rožky. Do iných zaprážaných zavárať sa môže cesto tak, ako i do hovädzej polievky.

Polievka z kostí:

Keď pridáme tel'acie kosti alebo kosti zo sviečkovice do polievky, ostane polievka kalná. Tu pomôžeme si tak, že ju scedíme a necháme trochu ochladnúť. Jestli by nám času k tomu ochladeniu nezbývalo, dajme do hrnca niečo studenej vody, do tej vajíčko i so škrupinou, ktorú prv treba rozpučiť. Potom polievku pomaly zlievať a ustavične drôtom šibať, dať na oheň a pomaly priviesť do varu. Keď zovrie, precedí sa cez hustý cedák alebo cez čistú šatu. Keď by ešte i potom bola kalná, bola príčina v tom, že sa príliš vreľá vlievala do vajíčka, lebo sa vtedy vajíčko sekne a nemôže vziať špinu so sebou. Keď sa správne pokračuje, očistí sa úplne.

Zdroj: - Kuchárska kniha Terézie Vansovej

Účastníci Vianočného futbalu, 24. decembra 2024

Pozdrav z Kalifornie

10 rokov Hlasu

Vďaka priateľovi Dušanovi Pevnému, ktorý mi pravidelne posiela elektronickú aj tlačенú formu stankovského HLAS-u, viem, až tu d'aleko za Atlantickým oceánom, že tieto lokálne noviny oslavujú tohto roku 10. výročie svojho vzniku. So záujmom si ich vždy hneď prečítam, lebo mi približujú stankovský život aj veľa z histórie obce, ktorú inak by som nikdy nepoznal. Články sú zaujímavé prezentované často aj s fotografiami na vysokej úrovni.

S potešením posielam gratuláciu s práním, aby sa novinám a ich vydavateľom, dopisovateľom aj čitateľom výborne darilo aj v druhej desiatke rokov.

Svetozár Štukovský, MD, California, lekár a rodák z Malých Stankoviec

Zamyslenie alebo bodka za desaťročím

Bodka

Čo napísať? Povedať? Že život v našej komunite je bohatý? Slovom aj činom? Áno! Že za všetkým, čo stálo na stránkach HLAS-u, je energia? Človečina! Že desať rokov života je okamihom veku? Stálo to za to!

Skúsím poďakovať. Moji kolegovia z redakcie už v tomto čísle veľa povedali. Ja skúsím im: „Ďakujem vám, „redakčníci“, ste skvelá partia! Je úžasné čítať, čo vaše hlavy a život vymysleli.“

Aj sme sa trápili. Mnohí nás hanili. Neskôr sa usmievali, keď prišli správy, ktoré hrali. A najmä. Hovorí sa o nás. Cituje sa z nás. Stali sme sa „hlasom“. A stojíme si za ním!

Každá tvár v dedine je osud. Čítame ich. Svojsky! Vážime si ich. Osobite! Rozumieme. Pokiaľ sa len dá!

Aj si nás mýlili. Oni sú mladší o pár rokov! Aj nás vyzdvihli. No nie doma! Aj si nás všimli. Vo svete! Uznali.

Pred desiatimi rokmi sme museli na niekoho napísať vydavateľa. Padlo na mňa. Začala cesta. A cesta nevyjazdená. Aj trňom v oku vie byť človek. Nevadí, nezlomí! Znášať nezáujem. To posilní!

Som jeden z ostatných v redakcii. Malý potôčik nápadov. Keď sa spoja potôčiky, je rieka. Sila. Bez nej by som to nedal.

Ďakujem za desaťročnicu človečenstva, energie, nápadov. Ste úžasní tvorcovia, čitatelia, kritici. Poďme ďalej. Obráťme list s novým dňom a číslom.

Ďakujem všetkým, že nás čítate!

vydavateľ Dušan Pevný

Redakcia HLAS

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kadák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kadák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Pavol Kurtiš, Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.
Tlač: PN Print s. r. o., Štefánikova 130, Piešťany. Náklad: 1000 ks.
Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.
Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

